1

Ἐν Ἀθ. Μαρτ. 14 Μαρτίου 1915

Ἀγ. ἐνεργεῖ καὶ πρεσβυτέρα

κ. Σοφία.

Ἐστοχάσθησαν ἐλίγῳ χρονολογ.
ἀπὸ μᾶς τοῦ τρέχοντος εἶδον τὰς ἐν
αὐτῇ οὐχὶ τόσον εὐχαριστίας καὶ ἐπω-
δεικτικὰς προσπαθείας διὰ τὸ χλιαρὸν
τῆς μισοδοξίας ἐπιστολῆς τῶν κοι-
νῶν πατριωτικῶν μας καὶ τὰς γράφε-
τε, ἀναφορᾶς περὶ τροφῆς τοι-
αύτας ἔννοιαι ἐκ μέρους μου
καὶ ἐπιστευθεῖσα ἐκοινοποιήθη τοῖς
πάσιν μισοδοξίαν τῆς πρώ-
της. Γενομένης μοναὶ προτά-
σεως ἐκ μέρους τοῦ Λυρικοῦ
μελοῦ τοῦ Διονυσίου ἔχει ὑπ'
ὄψει τὸ περὶ μισοδοξίας.
εἶναι δὲ βέβαιος ἂν ὁ Μητροπολίτης
ἐνδέοιν εἰς τὸν διορισμὸν ξένο

καὶ ἀγνώστου Ἱερεῦ Μητροπόλεως
Ἀθηνῶν ἱερέως, ἐν ᾧ ἐν τοιούτῳ
περιστάσει δὲ ἐμφρονεῖ ἐξεύρεσιν
ρεύς ὢν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν
τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
ἑλλάδος τοιουτοτρόπως, ὡς δεῖνα ἡ Αὐ.
Σεβασμιότης μετὰ τῶν ἀξιοτίμων
Λυκαβήτου καὶ Δρεσδοντοῦ ἐκπρε-
σβευόμενοι εἰς τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ὑμετέραν
συνέλευσιν νὰ συγκατατεθῶσι καὶ
βοήσωσιν ἐπιτρόπους περὶ τοῦ ἐρ-
γοστασίου, ἐν τοιούτῳ περιστάσει
χ. ἐπιφανεῖς καὶ ἀποστολικὴν νὰ
ιδω δι' ἐπιτόπιον πρόσκλητήριον
ου μέρους τῶν μελῶν τοῦ Λυκαβ-
βίου μετὰ τοῦ Δρεσδοντοῦ καὶ εἰ
δυνατὸν καὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως, καὶ ὅλων τούτων ἐπιτελεσθέντων
ῆλε καὶ ἡ ἐνταῦθα Ἱερ. Μητρόπολις

ἔνεκα προσκλητήρια δὲ συγκατατε-
θεῖσα εἰς τὴν ἔκδοσιν κατεσκευά-
σθη καὶ σχετικὸν Ἀποφασιστήριον,
καὶ οὕτω δὲ εἶμεν ἐφωδιασμένοι
καὶ ὅρα . . . Ἂν δὲν ἀποστεί-
λωμεν Σοφίαν μου δὲ γνωρίζετε
ἢ δὲ ἐνδιαφέρεσθε τὸν μακαρίτην
Ἡρίαν Δ. Ἡρακλέους ἀδελφὸν τοῦ
Ἀντιόχου, μεμψιμοιρεῖ ἐπειδὴ τοῦ χρέ-
ει ὁ ἐκ Κων-πολεως ὁρμώμενος καὶ
ὁλένος μου φίλος κ. Πέτρος Ῥίγας
οὕτινος ἡ ὥρα μὲ μελιστάλακτον
ἔδειξε καὶ δεινὴ μεριμνᾶ ἀνε-
πούριστον εἰς τὸ μέλλον μου
ἀνάμνησιν, ὅλος παρεκκαλεῖται ὁ
πατριαρχικὴ ἐν Κων-πόλει
ἐκκλησία προσκλητήριον ἐπιστόλιον
ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Χρ. Μανταφάνη
ὡς ἐπιτίμου φαρμακοποιοῦ

παραπεμπόμενος καὶ διὰ τοῦ ἡμέτερου τῆς πατρίδος, ἐπιστολὴ εἰς τὰς πολυχρείρεις πατριωτικὰς ὁρμὰς ὅπου τὸ πρῶτον ἐν ἐξέτασι ἀπροσώπευσιν ἀπαντᾶται ἐν πρώτῃ ἀναμνήσει μετὰ συγκινήσεως. Ἔχει υἱὸν ἐν Ἀθήναις σπουδαστικὸν, χάριν τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἀπουσιάζει ἐν τῇ τυχόν διὰ τὸ μίσθωμα τῆς δόσεως τοῦ δραμματείου, ἀν μεταξὺ φιλοπατρικοῦ μὲ μεγάλον ἀπαντοπατριωτικὸν χάριν τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐμοῦ ἔρχεται ἀπὸ ὅσον ἐνταῦθα δὲν ἀντιμετωπίζεται ἐπιμελείας, ἀν τυχὸν σᾶς ἐνδιαφέρῃ ἐπὶ τὸν σκοπὸν αὐτὸν δὲ ψυχολογήσωμεν τὸ εὐγενὲς καὶ ἀδιαπόν ἄνδρα τοῦ νέου καὶ δὲ ἀπαιτοῦμεν καὶ τὸν πατέρα τοῦτον σᾶς διαβεβαίωσα σπουδαίως

ἐξ. ἀνεφιά μέ τήν διαφορέν
νεί ἔχωμεν ὑπομονήν μέχρι
τῆς ἐπανόδου τῆς ἐξ. δέσποινας
ἥτις μοῦ ἔγραψε κομψάνης ὅτι μέ-
χρι τῆς Ἀνοίξεως, ἐὰν τότε κρίνῃ
ὡς ἐπιτρεπῇ τῆς ἀποφάσεως ἀνάγ-
καις τοῦ Καθηγουμένου ὁ ἐξ.
κ. σύν. κ. Π. Ἰωάννης
κ. τοῦτον πάντες θεοῦ δέρωντες
κ. θεοῦ ἐνδοξοποιοῦντες συντερε-
σθήσονται, ἵνα μή ἀπαιτήσωμεν
«ὅτι οἴδαμεν τί πεπόνθαμεν»

Ἐπιμελείσθαι γράφω τῆς Θυγατρός
Η Ἀφ. σύν. κατεστολίσθαι
Κύριε ὑπέρ τῶν προσευχῶν σου
εὔχομαι ἐπιμελῶς.

Ὁ φιλόστοργος δεῖνα σου
Θεοφ. Π. Ἰω. ἱερεύς